

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 73/07

16 octombrie 2007

Hotărârea Curții în cauza C-411/05

Félix Palacios de la Villa/Cortefiel Servicios SA

CURTEA PRECIZEAZĂ CONDIȚIILE ÎN CARE SE PERMITE STATELOR MEMBRE SĂ PREVADĂ UN TRATAMENT DIFERENȚIAT PE MOTIVE DE VÂRSTĂ

Obiectivul, dedus din contextul general al unei reglementări naționale, de promovare a accesului la locuri de muncă printr-o mai bună distribuire a acestora între generații, poate, în principiu, să fie considerat ca justificând „în mod obiectiv și rezonabil”, „în cadrul dreptului național”, un tratament diferențiat bazat pe vârstă, stipulat de statele membre.

O directivă din 2000¹ vizează stabilirea unui cadru general pentru combaterea, în materie de ocupare a forței de muncă și de muncă, a anumitor discriminări, printre care aceea fondată pe vârstă. O diferență de tratament întemeiată în mod direct pe vârstă reprezintă, în principiu, o discriminare interzisă de dreptul comunitar. Totuși, directiva permite statelor membre să prevadă un astfel de tratament diferențiat și să îl considere nediscriminatoriu atunci când acesta este justificat în mod obiectiv și rezonabil, în cadrul dreptului național, de un obiectiv legitim, în special de obiective legitime de politică a ocupării forței de muncă și a pieței muncii. În plus, mijloacele de realizare a acestui obiectiv trebuie să fie corespunzătoare și necesare.

Reglementarea spaniolă consideră ca fiind valabile clauzele de pensionare obligatorie care figurează în convenții colective și care impun, ca unice condiții, ca lucrătorul să fi împlinit limita de vârstă - stabilită la 65 de ani - pentru pensionare și să îndeplinească celelalte criterii în materie de securitate socială pentru a avea dreptul la o pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv.

Domnul Palacios de la Villa a lucrat din 1981 în cadrul societății Cortefiel în calitate de director responsabil cu organizarea. În 2005, Cortefiel i-a notificat acestuia încetarea contractului său de muncă pe motiv că împlinise vârsta de pensionare obligatorie. La data notificării, domnul Palacios de la Villa încheiase perioadele de activitate necesare pentru a beneficia de o pensie pentru limită de vârstă plătită din fondurile asigurării sociale și corespunzând nivelului de 100 % din baza proprie de cotizare.

¹ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Considerând că respectiva notificare echivalează cu o concediere, domnul Palacios de la Villa a introdus o acțiune în fața instanței spaniole, care a sesizat Curtea de Justiție a Comunităților Europene cu mai multe întrebări preliminare privind interpretarea Directivei din 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

În primul rând, Curtea subliniază că o reglementare națională, potrivit căreia faptul că lucrătorul împlinește vârsta stabilită pentru pensionarea obligatorie determină în mod automat încetarea raporturilor de muncă ale persoanei respective, afectează durata raporturilor de muncă încheiate între lucrător și angajator precum și, în mod mai general, exercitarea de către lucrătorul respectiv a activității sale profesionale, împiedicând participarea viitoare a acestuia la viața activă. O reglementare de această natură stabilește așadar norme privind „condiții de încadrare și de muncă, inclusiv de concediere și de remunerare” în sensul directivei din 2000 și, prin urmare, intră în domeniul de aplicare al acesteia.

Curtea continuă arătând că o reglementare națională de acest tip trebuie considerată ca impunând, în mod direct, un tratament mai puțin favorabil lucrătorilor care au împlinit această vârstă în raport cu ansamblul celorlalte persoane în activitate. Prin urmare, o astfel de reglementare instituie o diferență de tratament fondată pe vârstă.

Apoi, Curtea analizează eventuala justificare a acestui tratament diferențiat.

Aceasta subliniază că reglementarea din dreptul spaniol a fost adoptată la cererea partenerilor sociali în cadrul unei **politici naționale care vizează promovarea accesului la locuri de muncă printr-o mai bună distribuire a acestora între generații. Faptul că respectiva reglementare nu face referire în mod formal la un obiectiv de această natură nu exclude în mod automat posibilitatea ca aceasta să fie justificată.**

Într-adevăr, Curtea consideră că alte elemente, deduse din contextul general al măsurii respective, pot permite identificarea obiectivului pe care se întemeiază aceasta din urmă în scopul exercitării unui control judiciar asupra justificării sale.

Curtea deduce din contextul în care a fost adoptată reglementarea din dreptul spaniol că aceasta vizează normalizarea pieței naționale a ocupării forței de muncă, în special în scopul eliminării șomajului. Or, legitimitatea unui astfel de obiectiv de interes general nu poate fi pusă la îndoială în mod rațional în raport cu directiva din 2000, precum și cu Tratatul UE și CE, promovarea unui nivel ridicat de ocupare a forței de muncă reprezentând una dintre finalitățile urmărite atât de către Uniunea Europeană, cât și de către Comunitate.

Un astfel de obiectiv trebuie așadar, în principiu, să fie considerat ca justificând „în mod obiectiv și rezonabil”, „în cadrul dreptului național”, după cum prevede directiva din 2000, un tratament diferențiat bazat pe vârstă, stipulat de statele membre.

În sfârșit, Curtea amintește că, în stadiul actual al dreptului comunitar, statele membre, precum și, dacă este cazul, partenerii sociali la nivel național dispun de o amplă marjă de apreciere nu numai în alegerea urmăririi unui obiectiv determinat printre alte obiective în materie de politică socială și de ocupare a forței de muncă, ci și în definirea măsurilor susceptibile de a realiza acest obiectiv. Totuși, măsurile naționale prevăzute în acest context nu pot depăși ceea ce este „corespunzător și necesar” pentru atingerea obiectivului urmărit de statul membru respectiv.

Or, nu pare irațional ca autoritățile unui stat membru să aprecieze că pensionarea obligatorie, ca urmare a faptului că lucrătorul a împlinit limita de vârstă prevăzută, poate fi corespunzătoare și

necesară pentru atingerea obiectivului legitim invocat în cadrul politicii naționale de ocupare a forței de muncă și constând în promovarea ocupării integrale a forței de muncă prin favorizarea accesului la piața muncii.

În plus, respectiva măsură nu poate fi privită ca aducând o atingere excesivă pretențiilor legitime ale lucrătorilor pensionați obligatoriu datorită faptului că au împlinit limita de vârstă prevăzută, atunci când reglementarea națională pertinentă nu se întemeiază numai pe o anumită vârstă, ci ia în considerare, de asemenea, împrejurarea că persoanele interesate beneficiază la sfârșitul carierei lor profesionale de o compensație financiară prin acordarea unei pensii pentru limită de vârstă, precum cea prevăzută de regimul spaniol, al cărui nivel nu poate fi considerat ca fiind necorespunzător.

Prin urmare, Curtea consideră că o astfel de reglementare nu este incompatibilă cu cerințele Directivei din 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Limbi disponibile: BG CS DE EN ES EL FR HU IT NL PL PT RO SK SL

Textul integral al hotărârii este disponibil la adresa internet a Curții

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=C-411/05>.

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua pronunțării, de la ora 12 CET.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să o contactați pe Ioana Cristina Mihail

Tel.: (00352) 4303 4704 Fax: (00352) 4303 4719